ارزيابي تاثير زمان كاشت و آبياري تكميلي بر توزيع ماده خشك در ارقام كلزا (*Brassica napus* L.)

ا. فرجي[۱]

چكيده

در مناطقي مانند گنبد، با تنش خشكي و گرماي انتهاي فصل رشد، اختصاص ماده خشك توليد شده به اندام هاي زايشي مساله بسيار مهمي است. به منظور بررسي تاثير رژيم هاي مختلف حرارتي و رطوبتي بر توزيع ماده خشك و شاخص برداشت كلزا آزمايشي در دو سال زراعي ٨٦-١٣٨٤ در ايستگاه تحقيقات كشاورزي گنبد اجرا شد. آزمايش به صورت اسپليت پلات در قالب طرح پايه بلوك هاي كامل تصادفي در دو شرايط آبياري تكميلي و بدون آبياري انجام شد. ٥ تاريخ كاشت ١٥ آبان، ١٥ آذر، ١٥ دي، ١٥ بهمن و ١٥ اسفند در كرت هاي اصلي و ٢ رقم هايولا ۴۰۱ و آرجي اس ۰۰۳ در كرت هاي فرعي قرار گرفتند. در هر دو سال انجام آزمايش، در شروع پر شدن دانه، ميانگين ماده خشك تجمع يافته در اندام هاي زايشي، برگ هاي سبز و ساقه در شرايط آبياري تكميلي به طور معني داري بيشتر از شرايط بدون آبياري بود. از نظر درصد ماده خشك تجمع يافته در ساقه بين دو مرحله شروع گلدهي و شروع پر شدن دانه اختلاف چنداني وجود نداشت. اختلاف قابل توجه بين اين دو مرحله، كاهش سهم نسبي ماده خشك تجمع يافته در برگ هاي سبز و افزايش آن در اندام هاي زايشي بود. انجام آبياري بر ميانگين شاخص برداشت تاثير معني داري نداشت، بلكه از طريق افزايش ماده خشك اندام هاي هوايي سبب افزايش عملكرد دانه شد. به دليل داشتن شاخص برداشت بالاتر، عملكرد دانه هيبريد هايولا ٤٠١ بيشتر از رقم آرجي اس ۰۰۳ بود. از روابط بين تاريخ كاشت و آبياري تكميلي با توزيع ماده خشک مي توان در مدل سازي گياه استفاده كرد.

واژه هاي كليدي: كلزا، توزيع ماده خشك، شاخص برداشت، تاريخ كاشت، آبياري تكميلي

۱- استاديار مركز تحقيقات كشاورزي و منابع طبيعي گلستان

مقدمه

توزيع ماده خشك در گونه‌هاي گياهي زراعي مانند گندم (آ، آ و آ)، تريتيكاله (آ)، كلزا (آ)، جو (آ) و برنز (آ) مورد مطالعه قرار گرفته است. مشخص شده است كه افزايش ماده خشك ارقام تريتيكاله مي‌تواند در اثر افزايش تشعشع دريافت شده يا افزايش كارايي استفاده از تشعشع انجام پذيرد (آ). نشان داده شده است كه در زمان گلدهي حدود ۶۰ درصد از ماده خشك اندام‌هاي هوايي كلزا در برگ ها و حدود ۴۰ درصد آن در ساقه‌ها است (۳۴). اگرچه تحت شرايط تنش مقداري از مواد آسيمايلي ذخيره‌اي ساقه به دانه منتقل مي‌شود، انتقال مواد آسيمايلي ذخيره شده ساقه به دانه، به‌خصوص تحت شرايط تنش تحريك مي‌شود (۴ و ۲۵). در واقع شرايط تنش سبب تحريك و تبديل ذخاير ساقه به قندهاي قابل حل و انتقال قندها به دانه ها مي‌شود. به عبارت ديگر، استفاده از ذخاير ساقه براي پر شدن دانه‌ها تحت شرايط تنش، يك مكانيزم موثر در تحمل به تنش است (۳). ذخاير ساقه حتي مي‌توانند تا ۹۰ درصد وزن خشك كل دانه را تحت شرايط تنش گرمايي شديد توجيه كند (۲). تنش گرما سبب آغاز پيري شدن برگ ها و انتقال مجدد فتوسيميلات‌ها مي‌شود (آ). تصور مي‌شود كه پير شدن برگ‌ها به دليل تخليه مواد آسيمايلي اندام‌هاي رويشي به وسيله انداام‌هاي زايشي صورت گيرد، كه با كاهش آسيمايلظت نيتروژن اندام‌هاي هوايي و كاهش فعاليت فتوسنتزي گياه همراه است. اين كاهش مواد فتوسنتزي بيانگر اين مساله است كه فتواسيميلات كمتري براي اعمال گياه وجود دارد (۲۸). نقش برگ‌ها در فتوسنتز خالص كلزا در مراحل رويشي و اوايل گلدهي بيشتر از اوايل پر شدن آسيملاف‌ها است (آ). برگ‌هاي كلزا، پتانسيل مقصد را تعيين كرده و حتي زماني كه در مرحله توسعه دانه به سرعت در حال پير شدن هستند، يك منبع مواد فتوسنتزي هستند (۲۳). در مراحل انتهايي رشد، آسيملاف‌ها و ساقه‌ها اهميت بيشتري نسبت به برگ‌ها پيدا مي‌كنند (۶). محدوديت منبع براي عملكرد دانه ممكن است از طريق كاهش فتوسنتز و از طريق نمو سريع اندام‌هاي ذخيره اي مانند دانه‌ها ايجاد شود. تنش‌هاي محيطي در مراحل آخر نمو زايشي ممكن است سبب محدوديت منبع براي عملكرد دانه از طريق تحريك ريز p برگ‌ها و سرعت بخشيدن به رسيدگي شود (۱۴). بنابراين فهم مراحل حساس كلزا نسبت به تنش آk و دماهاي بالا و توانايي بازيابي تنش به وسيله گياه براي تصميم‌گيري‌هاي مديريتي و زراعي بسيار مهم است.

تاكنون عملكرد، اجزاي عملكرد و خصوصيات زراعي ارقام كلزا در منطقه گنبد مورد مطالعه قرار گرفته است (۱۰، ۱۱، آh و آ)، ولي تحقيقي روي تاثير عوامل زراعي مانند تاخير در كاشت و آبياري تكميلي بر توزيع ماده خشك در اندام‌هاي مختلف ارقام جديد كلزا انجام نشده است. بنابراين هدف ما از اين مطالعه تعيين تاثير تاخير در كاشت و آبياري تكميلي بر توزيع ماده خشك اندام‌هاي هوايي و شاخص برداشت دو رقم هايولا ۴۰۱ و

آرجي اس ۰۰۲ كلزا، كه در حال حاضر قسمت اعظم سطح زير كشت منطقه را شامل مي‌شوند، بود.

مواد و روشها

آزمايش در دو سال زراعي ۸۶-۱۳۸٤ در ايستگاه تحقيقات كشاورزي گنبد انجام شد. ارتفاع ايستگاه از سطح دريا ٤٥ متر و مشخصات جغرافيايي آن به ترتيب ٥٥ درجه و ۱۲ دقيقه طول شرقي و ۳٤ درجه و ۱٦ دقيقه عرض شمالي است. ميانگين بارندگي سالانه آن ٤٥٤ ميلي متر و ميانگين دماي سالانه ۱۸ درجه سانتي‌گراد است. بافت خاك محل انجام آزمايش سيلتي‌لوم، اسيديته ۸/۱، هدايت الكتريكي ۰/۳٤ دسي‌زيمنس بر متر بود. آزمايش به صورت اسپليت پلات در قالب طرح پايه بلوك‌هاي كامل تصادفي در ۳ تكرار و در دو شرايط آبياري تكميلي و بدون آبياري انجام شد. به عبارت ديگر يک آزمايش اسپليت پلات با ٥ تاريخ كاشت و ۲ رقم در شرايط آبياري تكميلي و يک آزمايش مشابه آن نيز در شرايط بدون آبياري انجام شد. ٥ تاريخ كاشت ۱٥ آبان، ۱٥ آذر، ۱٥ دي، ۱٥ بهمن و ۱٥ اسفند در كرت‌هاي اصلي و ۲ رقم هايولا ٤۰۱ (يک رقم هيبريد) و آرجي‌اس ۰۰۳ (يک رقم آزاد گرده افشان) در كرت‌هاي فرعي قرار گرفتند. به غير از تاريخ كاشت اول سال اول كه به دليل شرايط جوي نامناسب كاشت گياه با ۳ روز تاخير صورت گرفت، در مابقي تاريخ هاي كاشت، قبل از كاشت بارندگي مناسب انجام شد و كاشت گياه در تاريخ هاي معين صورت گرفت. محصول قبلي مورد كشت در هر دو سال آزمايش گندم بود.

براي اطمينان از دستيابي به تراكم بوته مورد نظر (۱۰۰۰۰۰۰ بوته در هكتار و با الگوي كاشت ٥×۲۰ سانتي‌متر) (۱۰)، در موقع كاشت بيش از ميزان لازم بذر مصرف كرده و بعد از استقرار بوته‌ها، فاصله بوته‌ها در هر رديف تنظيم گرديد. هر كرت شامل ۸ خط كاشت به طول ٥ متر بود. فاصله بين تكرارها ۳ متر، فاصله بين كرت‌هاي اصلي ۲ متر و فاصله بين كرت‌هاي فرعي يك خط نكاشت در نظر گرفته شد. قبل از كاشت گياه، نمونه‌هاي مركب خاك از عمق صفر تا ۳۰ و ۳۰ تا ٦۰ سانتي‌متر از سطح خاك تهيه و براساس نتايج تجزيه خاك، مقادير كودهاي فسفر و پتاس به مقدار ٥۰ كيلوگرم در هكتار اكسيد فسفر و اكسيد پتاس (به ترتيب از منابع كودي سوپر فسفات تريپل و سولفات پتاسيم) قبل از كاشت به زمين داده شد. مقدار كود نيتروژن لازم به مقدار ٤٥ كيلوگرم در هكتار نيتروژن خالص (از منبع اوره)، به مقدار يك‌سوم قبل از كاشت، يك‌سوم در شروع ساقه‌دهي و يك‌سوم در شروع گلدهي به زمين داده شد.

تعداد روز تا يك مرحله فنولوژيكي معين براساس تعداد روز تا زماني كه ٥۰ درصد از گياهان هر كرت به آن مرحله معين برسند، محاسبه شد (۱۸). ماده خشك اندام‌ها براساس محاسبه وزن خشك ۱۰ بوته تعيين شد. دماي كانوپي با دماسنج غير تماسي[1] در ۱۰ روز پس از شروع پر شدن دانه تعيين شد. شاخص برداشت با تقسيم عملكرد دانه بر ماده خشك

1- Noncontact thermometer

اندام‌هاي هوايي در رسيدگي فيزيولوژيكي محاسبه شد. براي تامين kg مورد نياز گياه در شرايط آبياري تكميلي، مقدار رطوبت خاك در حالت ظرفيت مزرعه براي قطعه كاشت قبلا تعيين شد (رطوبت جرمي ۲۵ درصد) و در طول اجراي طرح كمبود kg مورد نياز براي رساندن رطوبت خاك به حالت ظرفيت مزرعه محاسبه و سپ5 از طريق آبياري با كنتور (۳۶) در شروع ساقه‌دهي، شروع گلدهي و شروع پرشدن دانه به كرت‌هاي آزمايشي داده شد. در پايان داده‌هاي به‌دست آمده توسط نرم افزار آماري SAS (۳۱) مورد تجزيه و تحليل قرار گرفت و ميانگين داده‌ها براساس آزمون LSD ارزيابي شد. همچنين براي رسم اشكال از برنامه رايانه اي EXCEL استفاده شد.

نتايج و بحث

توزيع ماده خشك تحت تاثير آبياري تكميلي

در هر دو سال، حدود ۹۰ درصد از كل ماده خشك اندام‌هاي هوايي در مرحله ساقه‌دهي در برگ‌هاي سبز تجمع يافته بود (جدول ۱)، كه مي‌تواند بيانگر پوشش سريع كانوپي، كاهش تبخير از سطح خاك، دريافت حداكثر تشعشع، افزايش فتوسنتز و در نتيجه رشد اوليه سريع گياه باشد (۲۰). در سال اول، آبياري تكميلي سبب افزايش معني‌دار وزن خشك برگ‌هاي سبز در شروع گلدهي شد، در حالي كه در سال دوم بين دو شرايط آبياري تكميلي و بدون آبياري از نظر وزن خشك برگ‌هاي سبز اختلاف قابل توجهي مشاهده نشد (جدول ۱)، كه به دليل وجود بارندگي‌هاي زياد در طي ماه اسفند در سال دوم بود (داده‌ها ارائه نشده‌اند). با شروع مرحله پر شدن دانه، اندام‌هاي زايشي سهم قابل توجهي از ماده خشك را شامل شدند، در حالي كه درصد ماده خشك تجمع يافته در برگ‌هاي سبز به شدت كم شد. در هر دو سال، در مرحله شروع پر شدن دانه، ميانگين ماده خشك تجمع يافته در اندام‌هاي زايشي، برگ هاي سبز و ساقه در شرايط آبياري به طور معني‌داري بيشتر از شرايط بدون آبياري بود (جدول ۲). مجموع ماده خشك اندام‌هاي زايشي (گل‌آذين همراه با دانه) در شرايط آبياري و بدون آبياري در سال ۱۳۸۴-۸۵ به ترتيب ۱۱۷۰ و ۱۰۳۸ كيلوگرم در هكتار و در سال ۱۳۸۵-۸۶ به ترتيب ۱۰۴۸ و ۱۰۱۶ كيلوگرم در هكتار بود (جدول ۲).

جدول ۱- ميانگين هاي سالانه توزيع ماده خشك (كيلوگرم در هكتار) در مراحل ساقه دهي و گلدهي كلزا[1]

تيمار	شروع ساقه‌دهي			شروع گلدهي		
	برگ سبز	برگ زرد	ساقه	برگ سبز	برگ زرد	ساقه	گل آذين
	۱۳۸۴-۸۵						
آبياري تكميلي	۴۶۵۰^{a}	۱۰۶۰^{b}	۱۰۷۰^{a}	۵۶۰۰^{a}	۱۴۰۰^{b}	۵۶۵۰^{a}	۱۰۴۰^{a}
بدون آبياري	۴۱۰۰^{a}	۱۰۶۰^{a}	۱۰۶۰^{b}	۵۱۰۰^{b}	۱۰۴۰^{a}	۵۱۰۰^{b}	۱۰۴۰^{b}
	۱۳۸۵-۸۶						
آبياري تكميلي	۴۴۶۰^{a}	۱۰۶۰^{a}	۱۰۸۰^{a}	۵۴۶۰^{a}	۱۴۰۰^{b}	۵۶۰۰^{a}	۱۰۴۰^{a}
بدون آبياري	۴۴۰۰^{a}	۱۰۴۰^{a}	۱۰۶۰^{b}	۵۱۰۰^{b}	۱۰۴۰^{a}	۵۱۰۰^{b}	۱۰۴۰^{b}

۱- اعداد هر گروه در هر ستون كه حداقل در يك حرف مشترك هستند فاقد تفاوت آماري در سطح ۵ درصد براساس آزمون LSD مي باشند.

جدول ĥ- ميانگين هاي سالانه توزيع ماده خشك (كيلوگرم در هكتار) در مراحل پر شدن دانه و رسيدگي كلزا[1]

تيمار	شروع پر شدن دانه					رسيدگي فيزيولوژيكي				
	برگ سبز	برگ زرد	ساقه	دانه	گل آذين به جز دانه	برگ سبز	برگ زرد	ساقه	گل آذين
۱۳۶۴-۶۵										
آبياري تكميلي	ĥ۳۰۳^{a}	ĥ۶۶۳^{b}	ĥ۴۶۴^{a}	۱ĥ۶/۳^{a}	۱۶۶ĥ^{a}	۳۶۰^{a}	۳۱۱۶^{a}	۶۰۶^{a}
بدون آبياري	۱۶۶۰^{b}	۳۴۶^{a}	۶۶/۶^{b}	ĥ۶۶ĥ^{b}	۱۶۳۶^{b}	۱۶۶^{b}	ĥ۱۶۰^{b}	۴۶۴۶^{b}
۱۳۶۵-۶۶										
آبياري تكميلي	ĥ۴۶۶^{a}	ĥ۶۶۴^{b}	۳۳۴^{a}	۱۰۶/۱^{a}	۱۶۶۴^{a}	۴۶۴^{a}	ĥ۶۶۰^{a}	ĥ۶۶۰^{a}
بدون آبياري	ĥĥ۳ĥ^{b}	ĥ۶۴۴^{b}	ĥ۶۱^{a}	۶۶/ĥ^{b}	۱۴۱۶^{b}	۴۶۶^{b}	ĥ۴۱۳^{b}	۴۰ĥ۶^{b}

۱- اعداد هر گروه در هر ستون كه حداقل در يك حرف مشترك هستند فاقد تفاوت آماري در سĕT ۵ درصد براساس آزمون LSD مي باشند.

در مناطق با تنش خشكي و گرما، مانند منăقه گنبد، اختصاص ماده خشك توليد شده به اندام‌هاي زايشي بسيار مهم است (Ē). در اين مăالعه، در رسيدگي فيزيولوژيكي، قسمت اعظم ماده خشك در گل‌آذين تجمع يافته بود، كه با نتايz مăالعات پيشين نيز مăابقت داشت (۱۶ و ۳۴). همÇنين همان‌طوري كه در مăالعات پيشين روي كلزا (۶۶ و ۳۶) و برنz (ĥ۱) نيز گزارp شده بود، در اين مăالعه تنش خشكي سبب كاهش معني‌دار ماده خشك تجمع يافته در گلدهي و پر شدن دانه شد (۲۱). در گندم نيز گزارp شده است كه كاهش ماده خشك اندام‌هاي رويشي در طي پر شدن دانه در اثر خروz كربوهيدرات‌هاي ذيرساختماني به دانه‌هاي در حال توسعه صورت مي گيرد (ĥ۶). در مăالعه ياد شده، دماي بالا سبب كاهش سرعت تجمع ماده خشك شد، اما اين شدت كاهش كمتر از وzايت ناشي از كمبود كآ بود. سرعت انتقال ماده خشك از اندام‌هاي رويشي به زايشي در شرايط و مكان‌هاي مختلف، متفاوت بود.

توزيع ماده خشك تÇت تاثير تاريخ كاشت

تقريبا در هر دو سăال، بăا تăاخير در كاشăت ميزان ماده خشك تجمع يافته در ساقه، برگ و گăل‌آذيăن در مرحلăه شăروع پăر شăدن دانăه و رسيدگي فيزيولوژيكي كاهش يافت، اگرچه اين روند در سال دوم آزمăايش كăاملا صăادق نبăود (جدول ۳). وجود شرايط كآ و هăوايي مناسăب در طول دوره رشد رويăشي سăبب شăد تăا وزن خشك بăرگ هăاي سăبز در تăاريخ كاشăت ۶۶ اسفند به طور معني داري بيشتر از تاريخ كاشت ۶۶ بهمن شود. به نظر مăي رسăد كمتăر شăدن انتقăال مجăدد مăاده خăشك تجمăع يافتăه در برگ هاي سبز به دانه‌ها در اثăر افăزايش تăنش خشكي و گرماي انتهاي فăصل رشăد در كăشت ۶۶ اسفند نيز در اين مساله نقش داشته باشăد. در سال ۶۶-۶۵ ۱۳۶۵ طول دوره رشد رويăشي بăه طور معني‌داري بيشتر از سăال ۶۶-۱۳۶۴ بăود (جدول ۴ و ۶). ميăانگين تعăداد روز تăا شăروع گăلăدهي و رسăيدگي فيزيولăوژيكي در سăال ۶۶-۱۳۶۴ بăه ترتيăب ۶/۶۶ و ۱۱۶/۱ روز و در سال ۶۶-۱۳۶۵ بăه ترتيăب ۴/۶۶ و ۱۳۰/۶ روز بود، كه اين مساله سبب شد تا مرحله پر شăدن دانăه كلăزا در سăال دوم بăا دوره‌هăاي گرمتăر

مصادف شود. داده‌هاي مربوNj به دماي كانوپي در ١٠ روز پ 5 از شروع پر شدن دانه اين مساله را تاييد مي‌كند (جداول ۴ و آ). مشاهده مي‌شود كه براي تاريخ كاشت آ١ اسفند دماي كانوپي در مرحله پر شدن دانه در سال آ١-١۴آ۴ برابر ١آ/۴ درجه سانتي‌گراد و در سال آ١-١۴آآ برابر آ/ آ درجه سانتي‌گراد بود. كاهش شديد شاخص برداشت و عملكرد دانه در تاريخ كاشت آ١ اسفند سال آ١-١۴آآ نيز مويد اين مساله است. دامنه تاييرات عملكرد دانه در تاريخ‌هاي كشت مختلف در سال زراعي آ١-١۴آ۴ از ۴آ١ تا ۴٠آ گرم در هكتار و در سال آ١-١۴آآ از ١آ۴ تا ۴۴آ۴ كيلوگرم در هكتار بود. همچنين دامنه تاييرات شاخص برداشت در سال آ١-١۴آ۴ از ١۴/۴ تا ۴٠/آ درصد و در سال آ١-١۴آآ از ۴/آ تا ۴٠/آ درصد بود. بنابراين همان‌طوري كه در نتايج محققين ديگر نيز گزارش شده است (١، ١٨، ٢٢ و ٢٤)، در اين مقاله تاخير در كاشت از طريق كاهش ماده خشك اندام‌هاي هوايي و به‌خصوص كاهش شاخص برداشت سبب كاهش معني‌دار عملكرد دانه شد (جداول ٤ و ٥).

نكته قابل توجه در اين آزمايش عملكرد نسبتاً مناسب كلزا در تاريخ‌هاي كشت آ١ آذر، آ١ دي و آ١ بهمن بود (جدول آ). با توجه به اين كه علي‌رغم توصيه‌هاي صورت گرفته جهت كشت به موقع گياه، انجام كشت‌هاي تاخيري در منطقه گنبد و كلاله امري متداول است، پتانسيل بالاي گياه (بخصوص هيبريد هايولا ۴٠١) در توليد يك عملكرد دانه مناسب و قابل قبول در كشت تاخيري بسيار مفيد است. از طرفي كشت بهاره گياه (تاريخ كاشت آ١ اسفند) سبب شد تا علي‌رغم انجام آبياري تكميلي عملكرد مناسبي توليد نشود. از اين رو كشت بهاره كلزا، حداقل با ارقام و هيبريدهاي موجود، به هيچ وجه در منطقه قابل توصيه نمي‌باشد.

جدول ۳- ميانگين هاي سالانه توزيع ماده خشك (كيلوگرم در هكتار) در مراحل پر شدن دانه و رسيدگي كلزا[1]

تيمار	شروع پر شدن دانه				رسيدگي فيزيولوژيكي			
	برگ سبز	برگ زرد	ساقه	دانه	گل‌آذين به جز دانه	برگ سبز	برگ زرد	ساقه	گل‌آذين
۱۳۸۳-۸۴									
تاريخ كاشت									
۱ آبان	۳۱۸۵/۵ a	۴۷۶۲ a	۴۶۴۱ a	۵۱۳/۵ a	۵۰۱۰ a	۳۳۳۳ a	۳۳۶۴ a	۳۳۶۳ a	۶۶۳۴ a
۱ آذر	۵۱۶۳/۵ b	۳۷۰۰ b	۳۳۳۳/۵ b	۱۳۳/۵ b	۵۰۱۰ b	۳۳۶۳ b	۳۳۱۱ b	۶۶۶۶ b	۶۶۶۶ b
۱ دي	۵۱۶۳/۵ bc	۵۱۶۲ c	۵۶۴۱ c	۶۶۲/۵ c	۱۱۶۲ c	۴۴۰ d	۴۴۰ d	۶۶۰۶ c	۶۶۴۰ c
۱ بهمن	۵۱۶۵/۵ c	۵۵۵۳/۵ d	۵۵۵۳/۵ d	۶۶۱/۵ c	۱۱۴۰ d	۶۶۶۰ b	۶۶۶۰ d	۶۶۶۰ d	۶۶۶۰ d
۱ اسفند	۵۱۶۲/۵ c	۵۵۶۲/۵ c	۵۶۴۲/۵ d	۶۶۰/۳ d	۶۶۶۶ e	۶۶۰۰ c	۶۶۶۱ d	۶۶۶۶ d	۶۶۶۶ e
هايولا ۴۰۱	۵۵۴۵/۰ a	۵۵۶۲ b	۵۵۶۴/۵ a	۶۶۴/۵ a	۱۱۴۵ a	۶۶۰۰ a	۶۶۰۰ a	۶۶۶۶ a	۶۶۶۶ a
آرجي اس ۰۰۳	۵۵۶۵/۵ a	۵۵۶۲ a	۱۰۱/۴ b	۶۶۱/۵ a	۱۱۶۶ b	۶۶۰۰ a	۶۶۰۰ a	۶۶۶۶ a	۶۶۶۶ b
۱۳۸۴-۸۵									
تاريخ كاشت									
۱ آبان	۴۰۶۵/۵ a	۵۵۶۳ c	۴۶۶۰ a	۱۶۶/۳ a	۵۵۶۶ a	۴۴۱۰ a	۶۶۶۰ a	۶۶۶۶ a	۶۶۶۶ a
۱ آذر	۳۳۶۵/۰ b	۵۵۶۵/۰ d	۴۰۶۶ b	۱۳۰/۴ b	۱۶۶۶ b	۳۳۴۱ b	۳۳۶۰ b	۶۶۶۶ b	۶۶۶۰ b
۱ دي	۴۰۶۰ cd	۵۵۳۳ c	۴۶۶۱ c	۶۶۴/۵ c	۱۶۴۶ c	۴۶۶۰ c	۴۶۶۱ c	۶۶۶۶ c	۶۶۶۶ c
۱ بهمن	۵۵۰۶ b	۵۵۰۱ d	۴۰۶۶ b	۶۶۶/۵ c	۱۶۶۱ d	۶۶۶۰ d	۶۶۶۰ d	۶۶۶۶ d	۶۶۶۶ d
۱ اسفند	۵۵۰۳ e	۵۵۰۱ e	۴۰۶۰ d	۶۶۱/۵ d	۱۶۶۱ e	۴۰۶۰ a	۶۶۶۱ e	۶۶۶۶ e	۶۶۶۶ e
هايولا ۴۰۱	۵۵۶۰/۴ a	۵۵۰۴ b	۵۵۰۰/۵ a	۱۰۱/۵ a	۱۶۶۱ a	۴۴۶۳ a	۴۴۶۱ a	۶۶۶۶ a	۶۶۶۶ a
آرجي اس ۰۰۳	۵۵۰۱/۵ a	۵۵۰۳ a	۱۰۰/۴ b	۶۶۱/۵ b	۱۶۱۶ b	۴۴۰۰ b	۴۴۰۳ a	۶۶۶۶ a	۶۶۶۶ b

۱- اعداد هر گروه در هر ستون كه حداقل در يك حرف مشترك هستند فاقد تفاوت آماري در سطح ۵ درصد براساس آزمون LSD مي باشند.

جدول ۴- ميانگين هاي سالانه صفات فنولوژي، دماي كانوپي، شاخص برداشت و عملكرد دانه كلزا[1]

تيمار	روز تا شروع گلدهي	روز تا رسيدگي	عملكرد دانه (كيلوگرم در هكتار)	دماي كانوپي در پر شدن دانه (سانتي گراد)	شاخص برداشت (درصد)
۱۳۸۴-۸۵					
آبياري تكميلي	۶۶۱/۵ a	۶۶۱/۵ a	۵۱۶۱/۵ a	۱۶/۵ b	۵۱۶/۵ a
بدون آبياري	۶۶۱/۴ a	۶۶۱/۳ b	۵۰۶۱/۵ b	۱۵/۵ a	۵۱۶/۶ a
۱۳۸۵-۸۶					
آبياري تكميلي	۶۶۱/۵ a	۶۶۱/۱ a	۵۵۵۳/۴ a	۵۰/۴ b	۵۵۵/۵ a
بدون آبياري	۶۶۱/۰ b	۶۶۰/۱ b	۵۶۱۱/۵ b	۵۱/۳ a	۵۱۶/۵ a

۱- اعداد هر گروه در هر ستون كه حداقل در يك حرف مشترك هستند فاقد تفاوت آماري در سطح ۵ درصد براساس آزمون LSD مي باشند.

جدول ٦- ميانگين هاي سالانه صفات فنولوژي، دماي كانوپي، شاخص برداشت و عملكرد دانه كلزا

تيمار	روز تا شروع گلدهي	روز تا رسيدگي	عملكرد دانه (كيلوگرم در هكتار)	دماي كانوپي در پر شدن دانه (سانتي گراد)	شاخص برداشت (درصد)
			١٣٨٦-٨٧		
تاريخ كاشت					
١٦ آبان	١٠٨/٦[a]	١٦٠/٣[a]	٣٦٥٠[a]	١٦/٣[a]	٣٠/٦[a]
١٦ آذر	٦٦/٦[b]	١٤١/٣[b]	٣١٠٦[b]	١٦/٦[b]	٣٠/٦[a]
١٦ دي	٦٦/٩[c]	١٠٦/٦[c]	٣٤٦٠[c]	١٦/٩[c]	٣٦/٦[b]
١٦ بهمن	٦٩/٦[d]	٦٩/٨[d]	١٦٨٩[d]	١٦/٣[c]	٣٦/٣[b]
١٦ اسفند	٩٩/٦[e]	٦٩/٦[e]	٦٦٨[e]	١٦/٣[a]	١٨/٨[c]
هايولا ٤٠١	٦٦/٣[b]	١١٦/٦[b]	٣٦٦٦[a]	١٦/٨[a]	٣٦/٦[a]
آرجي اس ٠٠٣	٦٠/٦[a]	١١٦/٩[a]	١٦٦٩[b]	١٦/٨[a]	٣٨/٦[b]
			١٣٨٦-٨٧		
تاريخ كاشت					
١٦ آبان	١٠٩/٦[a]	١٦٦/٣[a]	٣٦٩٩[a]	١٦/٦[d]	٣٦/٦[a]
١٦ آذر	٦٨/٨[b]	١٦٠/٦[b]	٣٦٦٦[b]	١٦/٠[d]	٣٦/٦[a]
١٦ دي	٦٨/٣[c]	١٨١/٣[c]	٣٨٦٨[c]	١٦/٦[c]	٣٠/٦[a]
١٦ بهمن	٦٨/٦[d]	١٠٦/٦[d]	١٦٦٦[d]	٣٨/٠[b]	٣٦/٦[a]
٩٦/٦[b]	٩٦/٣[e]	٦٦٨[e]	١٠٦/٦[a]	٩٦/٦[a]	
هايولا ٤٠١	٦٩/٦[b]	١٣٠/٣[b]	٣٨٣٨[a]	٦٠/٦[b]	٣٦/٦[a]
آرجي اس ٠٠٣	٦٦/٣[a]	١٣١/٠[a]	١٦٦٦[b]	٦١/١[a]	٣٨/٩[b]

١- اعداد هر گروه در هر ستون كه حداقل در يك حرف مشترك هستند فاقد تفاوت آماري در سTă ٥ درصد براساس آزمون LSD مي باشند.

توزيع ماده خشك در ارقام كلزا

تاخير در پير شدن برگ‌ها طي دوره پر شدن دانه يك عامل مهم در تعيين عملكرد است (٣٠). در هر دو سال، در مراحل شروع سفاقه‌دهي و گلدهي ميانگين ماده خشكبرگ‌هاي سبز هيبريد هايولا ٤٠١ به طور معني‌داري بيشتر از رقم آرجي‌اس ٠٠٣ بود (جدول ١). همان‌طوري كه در نتايج مطالعات ديگر نيز آورده شده است (٩، ٢١ و ٢٦)، در اين مطالعه كارايي گياه در توزيع ماده خشك به دانه‌ها عامل اصلي تعيين كننده عملكرد در هر دو رقم مورد مطالعه بود. از نظر ماده خشك تجمع يافته در اندام‌هاي زايشي، برتري هايولا ٤٠١ نسبت به آرجي‌اس ٠٠٣ در هر دو سال و همه مراحل زايشي صادق بود، كه در نهايت منجر به افزايش شاخص برداشت هايولا ٤٠١ شد. در شروع پر شدن دانه بيشترين درصد ماده خشك در ساقه‌ها و در رسيدگي فيزيولوژيكي بيشترين درصد ماده خشك در اندام‌هاي زايشي بود. ميانگين درصد ماده خشك گلبرگ در مرحله رسيدگي فيزيولوژيكي در هايولا ٤٠١ و آرجي‌اس ٠٠٣ در شرايط آبياري به ترتيب ٥٩/١ و ٥٥/٦ درصد و در شرايط بدون آبياري به ترتيب ٥٩/٤ و ٥٦/٠ درصد بود (شكل ١). اختلاف بين ارقام كلزا از نظر ماده خشك تجمع يافته و همچنين نسبت آن در اندام‌هاي مختلف در مطالعات ديگر نيز گزارش شده است (٣٣ و ٣٦).

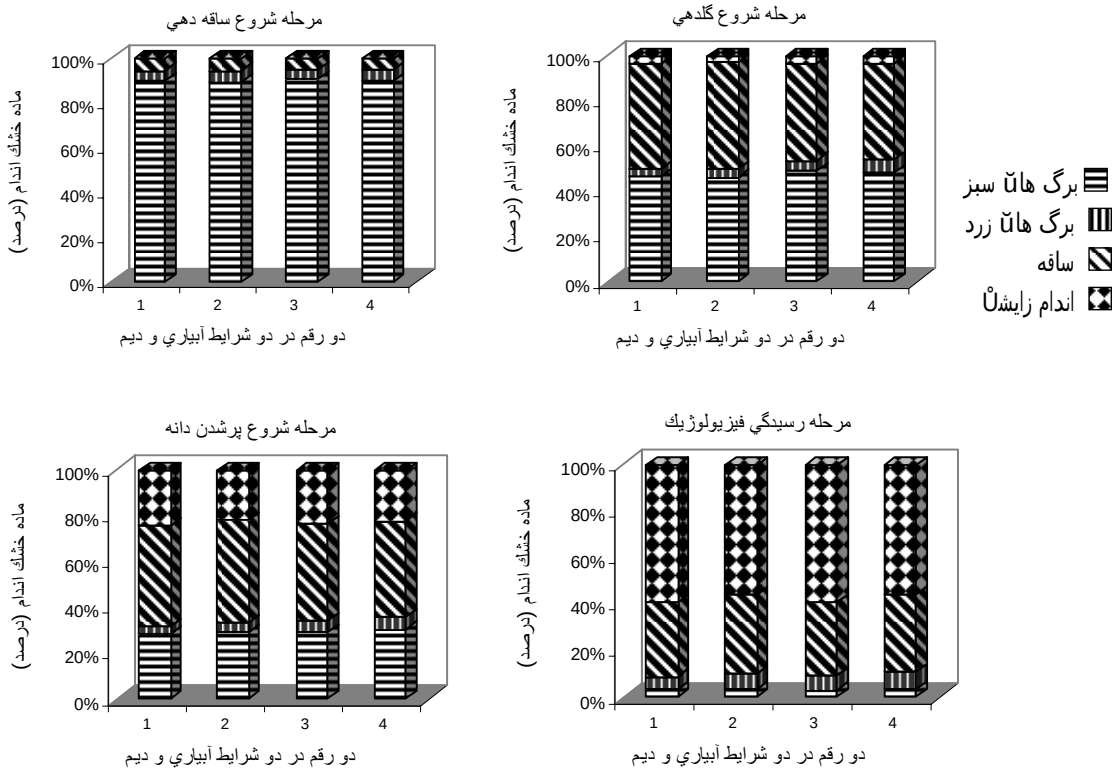

شكل ۱- درصد ماده خشك در هيبريد هايولا ٤٠١ و رقم آرجي‌اس ۰۰۳. ۱ و ۲ شرايط آبياري تكميلي به‌ترتيب براي هايولا ٤٠١ و آرجي‌اس ۰۰۳ و ۳ و ٤ شرايط بدون آبياري به‌ترتيب براي هايولا ٤٠١ و آرجي‌اس ۰۰۳.

اگرچه تحت شرايط رطوبتي مناسب، عملكرد به مقدار تشعشع دريافت شده توسط گياه بستگي داشته (۳۲) و پير شدن سريع‌تر برگ‌ها گاهاً مي‌تواند سبب كاهش پتانسيل توليد و در نتيجه كاهش عملكرد دانه شود، ولي تحت شرايط تنش، پير شدن سريع‌تر برگ‌ها مي‌تواند به عنوان يک خصوصيت مفيد در نظر گرفته شود. گزار p شده است كه ژنوتيپ‌هايي كه ديرتر پير مي‌شوند، بيشتر مواد فتوسنتزي شان را در برگ‌ها (ذ) و ساقه حفظ مي‌كنند، در حالي كه پيرشدن سريع ممكن است نشاندهنده انتقال مواد ذخيره شده به دانه‌ها تحت شرايط تنش باشد (۳۵). در اين مقاله، رقم آرجي‌اس ۰۰۳ به عنوان يك رقم ديررس‌تر نسبت به هيبريد هايولا ٤٠١، دوام سبز برگ بيشتري داشت، كه با پير شدن و انتقال مجدد كندتر برگ‌هاي سبز و همچنين شاخص برداشت كمتر رقم آرجي‌اس ۰۰۳ نسبت به هيبريد هايولا ٤٠١ همراه بود. اين روند تقريباً در مورد ماده خشك ساقه نيز صادق بود. اختلاف بين ژنوتيپ‌هاي كلزا از نظر تجمع و توزيع ماده خشک در اثر رشد تحت شرايط متفاوت در مطالعات پيشين نيز گزار p شده است (۱ و ۷).

به طور كلي در يك زراعت موفق بايد اولاً سبز برگ كافي جهت جذب حداكثر تشعشع توسط جامعه گياهي فراهم شود و ثانياً اين سبز برگ در مدت زمان كوتاه‌تري به‌دست آيد.

همچنين وجود شرايط آب و هوايي مناسب طي دوره زايشي گياه و انتقال حداكثر ماده خشك توليدي به دانه‌هاي در حال پر شدن نيز جهت دستيابي به عملكردهاي بالا ضروري است. در اين مقاله، رشد اوليه سريع و دارا بودن برگ‌هاي بزرگتر در اوايل فصل رشد و همچنين شاخص برداشت بيشتر از خصوصيات مطلوب هيبريد هايولا ٤٠١ بود. رشد اوليه سريع، علاوه بر اين كه سبب پوشش سريع كانوپي، كاهش نفوذ نور، كاهش تبخير از سطح خاك و افزايش دريافت تشعشع مي‌شود، مي‌تواند در مناطقي مانند گنبد، كه مشكل آفات برگ‌خوار اوايل فصل رشد وجود دارد، سبب افزايش تحمل به آفت و كاهش خسارت به كلزا شود.

در اين مقاله، پتانسيل عملكرد گياه نه تنها به توليد ماده خشك بستگي داشت، بلكه علاوه بر آن به انتقال كارآمد ماده خشك تجمع يافته به دانه هاي در حال پر شدن نيز وابسته بود. تاريخ كاشت و آبياري تكميلي ابزارهاي مديريتي مهم در به حداقل رساندن جنبه هاي منفي دماي بالا و تنش خشكي در طي گلدهي و پر شدن دانه كلزا بودند. تاخير در كاشت سبب برخورد مراحل حساس گياه مانند گلدهي و پر شدن دانه به دماي بالاي انتهاي فصل شد، كه در نتيجه تعداد روز تا گلدهي و رسيدگي فيزيولوژيكي، شاخص برداشت و عملكرد دانه كاهش يافت.

منابع

1. Angadi, S.V., H.W. cutforth, P.R. Miller, B.G. McConkey, M.H. Entz, A. Brandt and K.M. Olkmar. 2000. Response of three Brassica species to high temperature stress during reproductive growth. C*an. J. Plant Sci*., 80: 693-701.
2. Asseng, S. and A.F. van Herwaarden. 2003. Analysis of the benefits to wheat yield from assimilates stored prior to grain filling in a range of environments. *Plant and Soil*., 256: 217-229.
3. Blum, A. 1998. Improving wheat grain filling under stress by stem reserve mobilization. *Euphytica*., 100: 77-83.
4. Blum, A. 2005. Drought resistance, water use efficiency and yield potential-are theycompatible, dissonant or mutually exclusive?. *Aus. J. Agric. Res*., 56: 1159-1168.
5. Borrell, A.K. and G.L. Hammer. 2000. Nitrogen dynamics and the physiological basis of stay-green in sorghum. C*rop Sci*., 40: 1295-1307.
6. Chapman, J.F., R.W. Daniels and D.H. Scarisbrick. 1984. Field studies on ^{14}C assimilate fixation and movement in oilseed rape (*B. napus* L.). *J. Agric. Sci. Cramb*., 102: 23-31.
7. Chongo, G. and P.B.E. McVetty. 2001. Relationship of physiologicalcharacters to yield parameters in oilseed rape (*B. napus* L.). C*an. J. Plant Sci*., 81: 1-6.
8. Demotes-Mainard, S. and M.H. Jeuffroy. 2001. Partitioning of dry matter and nitrogen to the spike throughout the spike growth period in wheatcrops subjected to nitrogen deficiency. *Field Crops Res*., 70: 153-165.
9. Ehdaie, B. and J.G. Waines. 2001. Sowing date and nitrogen rate effects on dry matter and nitrogen partitioning in bread and durum wheat. *Field Crops Res*., 73: 47-61.
10. Faraji, A. 2003. Effects of sowing date and plant density on canola cultivars. *Iran. J. Crop Sci*., 5: 64-73.
11. Faraji, A. and A. Soltani. 2007. Evaluation of yield and yield components of canola spring genotypes in two years with different climate conditions. *Seed and Plant J. Agric. Res*., 23: 191-202.
12. Faraji, A., N. Latifi, A. Soltani and A.H. Shirani Rad. 2008. Effects of high temperature stress and supplemental irrigation on flower and pod formation in two canola (*B. napus* L.) cultivars at Mediterrane anclimate. *Asian J. Plant Sci*., 7: 343-351.
13 Faraji, A., N. Latifi, M.A. Aghajani and K. Rahnama. 2006. Effects of some agronomy factors on phenology stages, vegetative characters and incidence of sclerotinia stem rot in two genotypes of canola in Gonbad area. *J. Agric. Sci. Natur. Resour*, 13: 56-68.
14. Gan, Y., S.V. Angadi, H. cutforth, D. Potts, V.V. Angadi and C.L. McDonald. 2004. Canola and mustard response to short periods of temperature and water stress at different developmental stages. C*an. J. Plant Sci*., 84: 697-704.
15. Giunta, F. and R. Motzo. 2004. Sowing rate andcultivar affect total biomass and grain yield of spring triticale grown in a Mediterranean-type environment. *Field crops Res*., 87: 179-193.
16. Habekotte, B. 1997. Evaluation of seed yield determining factors of winter oilseed rape (*B. napus*) by means ofcrop growth modeling. *Field Crops Res*., 54: 137-151.
17. Hall, A.E. 1992. Breeding for heat tolerance. *Plant Breed. Rev*., 10: 129-168.

18. Harper, F.R. and B. Berkenkamp. 1975. Revised growth-stage key for *B. campestris* and *B. napus*. *Can. J. Plant Sci*., 55: 657-658.
19. Jensen,c.R., R.O. Mogensen, G. Mortensen, J.K. fieldsend, G.F.J. Milford, M.N. Andersen and J.H. Thaga. 1996. Seed glucosinolate, oil and proteincontents of field grown rape (*B. napus*) effected by soil drying and evaporative demand. *Field Crops Res*., 47: 93-105.
20. Koocheki, E., E. Zand, M. Bannayan, P. Rezvani Moghaddam, A. Mahdavi Damghani, M. Jami Al-Ahmadi and S.R. Vesal. 2005. Plant Echo physiology. *Ferdowsi Univ. Mashhad Press*, 951 pp.
21. Kumar, R., A.K. Sarawgi, C. Ramos, S.T. Amarante, A.M. Ismail and L.J. Wade. 2006. Partitioning of dry matter during drought stress in rainfed lowland rice. *Field Crops Res*., 96: 455-465.
22. Mahan, J.R., B.L. McMicheal and D.F. Wanjura. 1995. Methods for reducing the adverse effects of temperature stress on plants: A review. *Environ. Exp. Bot*., 35: 251-258.
23. Major, D.J., J.B. Bole and W.A. Charnetski. 1978. Distribution of photosynthates after $^{14}CO_2$ assimilation by stems. Leaves and pods of rape plants. C*an. J. Plant Sci*., 58: 783-787.
24. Mendham, N.J., P.A. Shipway and R.K. Scott. 1981. The effects of delayed sowing and weather on growth, development and yield of winter oilseed rape (*B. napus*). *J. Agric. Sci. Camb*., 96: 389-416.
25. Plaut, Z., B.J. Butow, C.S. Blumenthal and C.W. Wrigley. 2004. Transport of dry matter into developing wheat kernels and itscontribution to grain yield under post-anthesis water deficit and elevated temperature. *Field Crops Res*., 86: 185-198.
26. Prystupa, P., R. Savin and G.A. Slafer. 2004. Grain number and its relationship with dry matter, N an P in the spikes at heading in response to N×P fertilization in barley. *Field Crops Res*., 90: 245-254.
27. Rahnama, A.A. 2002. Evaluation of canola cultivars with drought tolerance indices. Results of canola agronomic research. Seed and Plant Improvement Institute. *Oilseed Crops Res. Dep*., 147 pp.
28. Rossato, L., P. Laine and A. Qurry. 2001. Nitrogen storage and remobilization in Brassica napus L. during the growthcycle: nitrogen fluxes within the plant andchanges in soluble protein patterns. *J. Exp. Bot*., 52: 1655-1663.
29. Sadras, V.O. 2006. The N:P stoichiometry ofcereal, grain legume and oilseedcrops. *Field Crops Res*., 95: 13-19.
30. Sanchez, A.C., P.K. Subudhi, D.T. Rosenow and H.T. Nguyen. 2002. Mapping QTLs associated with drought resistance in sorghum (*Sorghum bicolor* L. Moench). *Plant Mol. Bio*., 48: 713-726.
31. SAS Institute. 1989. SAS/STAT user's guide, Version 6, 4th editions, SAS Inst., Inc., Cary, NC.
32. Soltani, A. and S. Galeshi. 2002. Importance of rapidcanopyclosure for wheat production in a temperate sub-humid environment: experimentation and simulation. *Field Crops Res*., 77: 17-30.
33. Svecnjak, Z. and Z. Rengel. 2006. Canola cultivars differ in nitrogen utilization efficiency at vegetative stage. *Field crops Res*., 97: 221-226.
34. Walton, G., N. Mendham, M. Robertson and T. Potter. 1999. Canola, Phenology, Physiology and Agronomy. Proceedings of the 10th international Rapeseed Congress, canberra, Australia.

35. Yang, J.C., J.H. Zhang, Z.Q. Wang, Q.S. Zhu and W. Wang. 2001. Remobilization of carbon reserves in response to water deficit during grain filling of rice. *Field Crops Res*., 71: 47-55.
36. Zhang, H.P., X.Y. Wang, M.Z. You andc.M. Liu. 1999. Water-yield relations and water use efficiency of winter wheat in the Northchina plain. *Irrig. Sci*., 19: 37-45.
37. Zhang, H., N.C. Turner and M.L. Poole. 2004. Yield of wheat and canola in the high rainfall zone of south-western Australia in years with and without a transient perched water table. *Aus. J. Agric. Res*., 55: 461-470.

Estimating of Planting and Supplemental Irrigation on Dry Matter Distribution In Canola Cultivars (*Brassica napus* L.)

A. Faraji[1]

Abstract

In the area with terminal heat and drought stress such as Gonbad, allocation of produced dry matter to reproductive organs is of great importance. In order to evaluate the effect of different temperature and moisture regimes on dry matter distribution and harvest index ofcanola an experiment wasconducted at Agricultural Research Station of Gonbad during 2005-2007. The experiment was a RCBD arranged in a split-plot in twoconditions, i.e. supplemental irrigation and rainfed. Five sowing dates (6 Nov., 6 Dec., 4 Jan., 5 Feb. and 5 Mar.) were selected as main plots and tow cultivars (Hyola401 and RGS003) werechosen as subplots. In both years of the experiment, at the beginning of seed filling period, the mean accumulated dry matter in reproductive organs, green leaves and stem at supplemental irrigation was more than that of rainfedconditions. There was not any difference for stem accumulated dry matter between the beginning of flowering and seed filling. The considerable differences between these two stages were a decrease in realative proportion of accumulated dry matter in green leaves and an increase in accumulated dry matter in reproductive organs. Supplemental irrigation did not significantly affect the mean harvest index, but it increased seed yield, due to an increase in aboveground dry matter. In all treatments, seed yield of Hyola401 hybrid was more than that of RGS003, due to higher harvest index. The relations of sowing date and supplemental irrigation with dry matter distribution, can be used incrop modeling.

Keywords: Canola, Dry matter distribution, Harvest index, Sowing date, Supplemental irrigation

1- Assistant Professor, Agricultural and Natural Resources Research Center of Golestan